

نوشته: دکتر محمد قویدل سیوکی *

چکیده

ناحیه مورد مطالعه در کوه گهگم قرار دارد که در فاصله ۱۲۰ کیلومتری شمال بندرعباس واقع است. سکانس پالنزوئیک در این ناحیه از پایین به بالا به سازند باروت (؟)، شیل‌های سیلورین، سازند فراقون و سازند دلان تقسیم شده است (زابووراسک، ۱۹۷۷). در این مقاله از سکانس پالنزوئیک کوه گهگم تنها سازند باروت (؟)، شیل‌های سیلورین و سازند فراقون هم از نظر سنگشناسی و هم از نظر فیلشناسی مورد مطالعه قرار گرفته است قبل از این بررسی و مطالعه، نهشته‌های مربوط به دوره سیلورین به نام شیل‌های سیلورین در حوضه زاگرس موسوم بوده است (زابووراسک، ۱۹۷۷). اما در نتیجه این مطالعه، استفاده از شیل‌های سیلورین کثار گذاشته و به جای آن برای رسوبات سیلورین حوضه زاگرس، واحد سنگی جدیدی به نام «سازند سرچاهان» معرفی گردید که نام این واحد سنگی در ۲۱ آبان ماه ۱۳۷۳ به تصویب کمیته ملی چینه‌شناسی ایران رسید. نام این سازند از دهکده سرچاهان واقع در ۱۲۰ کیلومتری شمال بندرعباس گرفته شده است. برش الگوی سازند سرچاهان در تنگ آبراغ کوه گهگم قرار دارد که در فاصله ۱۰ کیلومتری شمال دهکده سرچاهان واقع است. سازند سرچاهان در محل برش الگو (تنگ آبراغ - کوه گهگم) ۱۰۲ متر ضخامت دارد که از نظر سنگ شناسی از کنگلومرا، ماسه‌سنگ، شیل و بین لایه‌هایی از آهک فیل‌دار تشکیل شده است. در محل برش الگو این سازند با دگرشیبی فرسایشی روی سازند باروت (؟) و زیر سازند فراقون قرار می‌گیرد علاوه بر کوه گهگم این سازند در تنگ زکین کوه فراقون بیرون‌زدگی دارد که از ۶۶ متر شیل تیره گرایپولیت‌دار تشکیل شده است. در کوه فراقون، سازند سرچاهان به طور هم‌شبب روی سازند سیاهو و با دگرشیبی فرسایشی زیر سازند فراقون قرار می‌گیرد در این مطالعه از سازندهای باروت (؟)، سرچاهان و فراقون به طور سیستماتیک اندازه‌گیری و نمونه‌برداری به عمل آمد نمونه‌های تبیه شده در آزمایشگاه اکتشاف وزارت نفت تجزیه شیمیایی و میکروفیل‌های آن مورد مطالعه قرار گرفته جمعاً ۵ گونه پالینومرف در این مطالعه توصیف شد که این گونه‌ها در ۶ بیوزون از پایین به بالا تنظیم گردیده است. از این ۶ بیوزون، بیوزون‌های I و II در سازند سرچاهان وجود دارند که بر مبنای گونه‌های شاخص آکریتارش و کیتینوزوآهای این دو بیوزون زمان سیلورین زیرین برای سازند سرچاهان پیشنهاد می‌شود. با بر این سیلورین میانی و بالایی در ناحیه مورد مطالعه به صورت یک نبود چینه‌شناسی آشکار می‌گردد که این نبود چینه‌شناسی، احتمالاً با آخرین فعالیت‌های تکتونیکی فاز کوهزایی کالدونین در حوضه زاگرس همزمان بوده است. علاوه بر این، نبود چینه‌شناسی دیگری در قاعده سازند سرچاهان واقع در کوه گهگم وجود دارد که این نبود رسوبات کامبرین و اردوبین را در بر می‌گیرد بیوزون‌های III تا VI در سازند فراقون ظاهر و از بین می‌روند که از میان آنها بیوزون‌های III تا IV به Zakeen Member و بیوزون‌های V و VI به Chal-i-Sheh Member این سازند محدود می‌شود. بر مبنای ارزش چینه‌شناسی گونه‌های آکریتارش و میوسپور بیوزون‌های III تا IV زمان Givetian-Frasnian برای بخش زکین پیشنهاد می‌شود همچنین بر مبنای ارزش چینه‌شناسی گونه‌های شاخص میوسپور بیوزون‌های VII و VI، زمان پرمین زیرین برای بخش چالیشه در این ناحیه پیشنهاد می‌شود بدین ترتیب بر مبنای ارزش بیواستراتیگرافی گونه‌های میکروفیل بیوزون‌های III تا VI یک نبود چینه‌شناسی بین بخش‌های زکین و چالیشه در سازند فراقون آشکار می‌شود که این نبود چینه‌شناسی فامینین و تمام دوره کربونیفر را در بر گرفته و احتمالاً با فعالیت‌های فاز کوهزایی هرسی نین در حوضه زاگرس مقارن بوده است.

Sarchahan Formation

By: Dr. M. Ghavidel- Syooki*

Summary

The Paleozoic sequence has an outcrop at Kuh-e- Gahkum. The sequence has been sub- divided in ascending order into the Barut Formation, Silurian Shales, Faraghan and Dalan Formations (Szabo and Kheradpir, 1978). So far the Silurian deposits have been used to be called as "Silurian Shales". In this study, the use of "Silurian Shales" is dropped and the Sarchahan Formation is introduced for the Silurian sediments in the Zagros basin. The name of Sarchahan Formation originates from the Sarchahan village where is located approximately 120 Km northern Bandar Abbas city. The type section of Sarchahan Formation is at Tang-e-Abzaghl of Kuh-e- Gahkum where is located, approximately 10km northern Sarchahan village. This Formation is well- developed and accessible at Kuh-e-Gahkum and Kuh-e-Faraghan as well. The Sarchahan Formation is 102m and 66m thick, respectively at Kuh-e-Gahkum and Kuh-e- Faraghan. Likewise, this Formation is found with a thickness of 75m and 70m, respectively in exploration wells of Persian Gulf (G-3) and Zirreh No.1.

The Sarchahan Formation mainly consists of clastic sediments with subordinate limestone stringers. The lowermost beds of the Sarchahan Formation comprise of buff calcareous conglomerates interbedded with dark- gray shales and sandstones. Overlying beds of these conglomerates change into olive- gray shales with thin- interbeds of limestones and sandstones. The lower contact of Sarchahan Formation is disconformable with the Barut Formation at Kuh-e-Gahkum and is traditional with the Seyahou Formation at Kuh-e-Faraghan. The upper contact of this formation is disconformable with the Faraghan Formation at both Kuh-e-Gahkum and Kuh-e- Faraghan. The Sarchahan Formation contains brachiopod, bryozoa, graptolite, acritarch and chitinozoan species. Therefore, it has been deposited in a shallow marine environment. Some graptolite species such as *Monograptus intermedius*, *Monograptus socialis*, and *Climacograptus scalaris* have been recorded from the Sarchahan Formation at Kuh-e- Faraghan (Kheradpir and Nicol, 1973). Based on the above- mentioned graptolites, the lower Silurian has been suggested for the Sarchahan Formation. Moreover, all samples of Sarchahan and Faraghan Formations at Kuh-e- Gahkum were treated and studied for palynomorph taxa. A total of 54 palynomorph taxa were encountered in this study (Fig.2). These have been arranged in six local ascending zones; the zones I and II appear in the Sarchahan Formation and are characterized by presence of *Visbysphaera pirifera*, *Visbysohaera microspinosa*, *Visbysphaera oligofurcata*,

Dictyotidium perlucidum, *Dictyotidium faviformis*, *Ancyrochitina longicollis*, *Ancyrochitina longicornis*, *Clathrochitina sylvanica* and so on (Fig.2). So far, the above-mentioned palynomorph species have been reported from lower Silurian sediments of Jordan (Keegan, Rasul, and Shaheen, 1990), Saudi Arabia (McClure, 1988), Sweden (Le Herisse, 1989) and U.S.A (Cramer and Diez, 1972).

The samples of Sarchahan Formation at Kuh-e-Faraghan were also treated and studied for palynomorph species. All samples contain well-preserved and abundant palynomorph taxa.

At Kuh-e-Faraghan, the Sarchahan Formation is marked by presence of *Dactylofusa estillis*, *Dactylofusa neaghae*, *Dactylofusa maranhensis* and other diagnostic species. So far, the above-mentioned acritarch taxa have been recorded from the lower Silurian sediments of Jordan (Keegan, Rasul and Shaheen, 1990), Norway (Smelror, 1987), Sweden (Le Herisse, 1989), Saudi Arabia (McClure, 1988) and U.S.A (Cramer and Diez, 1972). Thus, based on diagnostic acritarch taxa, the Sarchahan Formation is related to lower Silurian at Kuh-e-Gahkum and Kuh-e-Faraghan as well, equating to age assignment of graptolite species. At Kuh-e-Gahkum, the Faraghan Formation has also been investigated for palynomorph species. All samples contain well-preserved and abundant miospores which have been arranged in zones III through VI (Fig.2).

The zones III and IV occur in the lower part of Faraghan Formation and suggest the Givetian-Frasnian for the Zakeen Member of this Formation.

The zones V and VI appear in the upper part of Faraghan Formation and reveal lower Permian for the Chal-i-Sheh Member of this Formation.

Based on palynological data, there are two hiatus, respectively at the base and top of Sarchahan Formation. The first hiatus includes the Cambrian and Ordovician strata whereas the second encompasses the middle-upper Silurian and part of Devonian sediments in the Gahkum area. These hiatus possibly coincide with the Caledonian Orogeny in the studied area. Likewise, there is a major hiatus within the Faraghan Formation and includes the Famennian and the whole Carboniferous deposits. This hiatus probably reveals the Hercynian Orogeny in the Zagros basin.

تاریخچه و نام سازند سرچاهان

نام این سازند از روستای سرچاهان گرفته شده است که در فاصله ۱۲۰ کیلومتری شمال بندرعباس (بر سر راه بندرعباس-سیرجان) و ۲۵ کیلومتری جنوب حاجی آباد قرار دارد. برش الگو (Type Section) سازند سرچاهان در تنگ آبزاغ واقع در کوه گهگم (Type locality) است که به فاصله ۱۰ کیلومتری از روستای سرچاهان قرار دارد. این سازند دارای ویژگی های سنگ شناسی مشخص بوده و به سهولت در روی زمین از سازند باروت در زیر و سازند فراقوون در بالا جدا می گردد. رسوباتی که در اینجا به نام سازند سرچاهان معروفی می شود به وسیله زمین شناسان دیگر، شیل های سیلورین نامیده شده است. شیل های سیلورین نخستین بار در تنگ آبزاغ واقع در کوه گهگم به وسیله Szabo and Rask (1977) اندازه گیری، نمونه برداری و از نظر سنگ شناسی توصیف شده است (شکل ۱).

ستبرآ و ویژگی های سنگ شناسی سازند سرچاهان

ستبرآی سازند سرچاهان در برش الگو ۱۰۲ متر اندازه گیری شده است که ویژگی های سنگ شناسی آن در روی زمین از پایین به بالا به شرح زیر است:

- ۶ متر: ماسه سنگ کنگلومرادر (قطعات کنگلومرا از جنس دولومیت و چرت) به رنگ آجری.
- ۲۰ متر: آهک ماسه ای کنگلومرادر با رنگ آجری همراه با لایه های شیل تیره.
- ۳ متر: ماسه سنگ آهکی با رنگ آجری.
- ۱۹ متر: شیل های ورقه ای با رنگ خاکستری تیره.
- ۲۰ متر: ماسه سنگ دانه درشت کنگلومرادر با رنگ آجری تا سفید.
- ۱۱ متر: شیل های ورقه ای با رنگ خاکستری تیره.
- ۲ متر: آهک ماسه ای برآکپودار با رنگ آجری.
- ۱۲ متر: شیل های ورقه ای با رنگ خاکستری و زیتونی همراه با ماسه سنگ آجری رنگ.
- ۶ متر: ماسه سنگ دانه ریز قبه های همراه با شیل های ورقه ای با رنگ خاکستری تیره.
- ۱۱ متر: شیل های ورقه ای با رنگ خاکستری و زیتونی (در بالا به چند سانتی متر شیل لیموئیتی ختم می شود).

گسترش سازند سرچاهان در حوضه زاگرس

افزون بر کوه گهگم سازند سرچاهان (شیل های سیلورین) با

Age	Rock Unit	Lithology	Thickness m(m)	Sample NO. SZ	Field description
Devonian	Faraghan Fm.				
Silurian (Llandoverian)	Sarchahan Formation				
Camrian?	Bartut Fm.				

Figure 1 illustrates the stratigraphy of the Sarchahan Formation at its type locality in Kuh-e-Gahkum, Zagros Basin. The formation is divided into three main units: Faraghan Fm., Sarchahan Formation, and Bartut Fm. The Sarchahan Formation is subdivided into several lithological units, each with specific sample numbers and descriptions. The thickness of the formation is approximately 114 meters. The Bartut Fm. is shown as a thin layer at the top of the section.

Stratigraphic Units and Descriptions:

- Faraghan Fm. (Top):**
 - White, medium-grained sandstone with cross-bedding and ripple mark (Sample 3803)
 - Brown sandy conglomerate (Sample 3802)
- Sarchahan Formation (Main Body):**
 - Olive-grey shales (Sample 3800)
 - Brown, fine-grained S.S. interbedded with dark-grey shale
 - Olive-grey shales interbedded with cream S.S.
 - Rusty brown, Rubly Lst, bearing brachiopod
 - Black-dark-gray shales
 - Conglomeratic, coarse-grained white-cream S.S.
 - Black-dark grey, calcareous papery shale
 - White-cream calcareous sandstone
 - Conglomeratic, sandy, Cream lst. interbedded with black shales
 - Conglomeratic sandstone, unsorted, angular bearing chert and dolomite
 - Redish-brown, fine crystalline dolomite.
- Bartut Fm. (Bottom):**
 - Reddish-brown, fine crystalline dolomite.

Coordinates:

E: $55^{\circ} 57' 25''$
N: $28^{\circ} 4' 45''$

Fig.1: Illustration of Sarchahan formation at type locality in Kuh-e-Gahkum , Zagros Basin.

Dwg No 42200

بیوزون ||: این بیوزون در ستبرای ۶۰ متر از سازند سرچاهان ظاهر و از بین می‌رود در این بیوزون گونه‌های آکریتارش

Visbysphaera pirifera, Visbysphaera microspinosa

Dictyotidium faviformis, Visbysphaera oligofurcata, Dictyotidium perlucidum, Evittia denticulata denticulata, Helosphaeridium clavispinosum, Cymatiosphaera imperfecta, Onondagaella asymmetrica, Onondagaella sp., Veryhachium valiente, Veryhachium scabratum, Veryhachium trispinosum, Gorgonisphaeridium sp., Micrhystridium stellatum, Salopidium granuliferum, Eupoikilofusa striatifera, Multiplicisphaeridium arbusculum

وجود دارد. علاوه بر گونه‌های آکریتارش فوق در این بیوزون نیز گونه‌های مختلف کیتینوزوآ از جمله

Ancyrochitina longicollis, Ancyrochitina longicornis, Ancyrochitina ansarviensis, Clathrochitina sylvanica, Cyathochitina companulaeformis, Sphaerochitina sphaerocephala macrostomata, Sphaerochitina fragilis pseudoagglutinas

ظاهر و از بین می‌رود که قابل مقایسه با نمونه‌های گزارش شده از رسوبات سیلورین زیرین (Qusaiba Member) عربستان می‌باشد همچنین همراه با گونه‌های آکریتارش و کیتینوزوآ در این بیوزون تعداد ناچیزی اسپور گیاهی از جمله *Ambitisporites sp.* ظاهر و از بین می‌رود در میان گونه‌های مختلف آکریتارش سازند سرچاهان تعدادی از آنها از جمله:

Veryhachium trispinosum, Veryhachium valiente, Salopidium granuliferum, Onondagaella asymmetrica

و *Multiplicisphaeridium arbusculum* انتشار چینه‌شناسی در طی سیلورین و حتی قاعده دونین دارد. اما بیشتر گونه‌های پالینومرف شناخته از سازند سرچاهان انتشار چینه‌شناسی محدود به سیلورین زیرین دارند که از میان آنها گونه‌های زیر از جمله

Visbysphaera pirifera, Visbysphaera microspinosa, Visbysphaera oligofurcata, Evittia denticulata denticulata, Dictyotidium perlucidum, Dictyotidium faviformis, Helosphaeridium clavispinosum, Ancyrochitina longicornis, Ancyrochitina longicollis, Clathrochitina sylvanica, Ambitisporites sp.

و غیره را می‌توان نام برد گونه‌های پالینومرف فوق همگی از سیلورین زیرین انگلیس، امریکا، فرانسه، لیبی، مراکش و عربستان سعودی گزارش شده استه بنابراین بر مبنای گونه‌های فوق زمان سیلورین زیرین (Llandovery) برای سازند سرچاهان در حوضه زاگرس پیشنهاد می‌شود از طرف دیگر سازند سرچاهان از ۶۶ متر شیل گرایتولیت دار (قویدل سیوکی و خرسروی ۱۹۸۵) در کوه فراقوون تشکیل شده است که از نظر پالینولوژیکی به منظور انطباق آن با کوه گهگم (برش الگو) مورد بررسی قرار گرفته در ستبرای سازند سرچاهان در کوه فراقوون افزون بر گونه‌های شناخته شده از این سازند در کوه گهگم تعداد دیگری از گونه‌های شاخص آکریتارش شناسایی گردید که از میان آنها گونه‌های

Dactylofusa neaghae, Dactylofusa estillis

ستبرای ۶۶ متر در کوه فراقوون (قویدل سیوکی و خرسروی، ۱۹۸۵) بیرون زدگی دارد که از شیل‌های تیره حاوی گرایتولیت فراوان تشکیل شده استه رسوبات سیلورین (سازند سرچاهان) علاوه بر بیرون زدگی‌های آن در کوه‌های گهگم و فراقوون نیز در چاهان اکتشافی زیره و پارس در فارس و فارس ساحلی به ترتیب دارای ستبرای ۷۵ متر و ۷۰ متر می‌باشد در محل برش الگو، در زیر سازند سرچاهان، سازند باروت با ستبرای ۱۰ متر بیرون زدگی دارد که از نظر سنگ‌شناسی از دولومیت دانه‌ریز و صورتی رنگ ساخته شده است (شکل ۱). قاعده سازند باروت در کوه گهگم بیرون زده نیست بنابراین در مورد ستبرای واقعی این سازند در حوضه زاگرس نمی‌توان اظهار نظر کرد در کوه گهگم (برش الگو) قاعده سازند سرچاهان با ماسه سنگ کنگلومرا دار مشخص می‌شود که به صورت دگر شیب روی دولومیت‌های صورتی رنگ سازند باروت قرار می‌گیرد. همانطوری که در بالا اشاره شده این سازند به طور عمده از ماسه سنگ کنگلومرا دار، آهک ماسه‌ای کنگلومرا دار در قاعده شروع و به تناوبی از شیل‌های ورقه‌ای خاکستری تیره و زیتونی با ماسه سنگ و نیز یک لایه آهکی برآکیوپودار در بخش میانی و شیل‌های خاکستری- زیتونی در بالا ختم می‌شود سازند سرچاهان در کوه گهگم (برش الگو) و کوه فراقوون با دگر شیبی فرمایشی زیر سازند فراقوون قرار می‌گیرد که این همیری در کوه گهگم با کنگلومرا و در کوه فراقوون با شیل‌های ارغوانی و آبی رنگ مشخص می‌شود.

اگرچه رسوبات سیلورین از مدت‌ها قبل در حوضه زاگرس شناخته و گزارش شده است اما تا کنون رسوبات این دوره به صورت یک واحد سنگی نام‌گذاری و معرفی نشده است. در این نوشتار برای رسوبات سیلورین حوضه زاگرس واحد سنگی سرچاهان پیشنهاد می‌شود که قابل مقایسه با بخش سیلورین Qusaiba در ساحل جنوبی خلیج فارس در کشور عربستان سعودی است.

سنگواره و سن سازند سرچاهان

در مورد تعیین سن شیل‌های سیلورین (سازند سرچاهان) بررسی‌های پراکنده‌ای صورت گرفته و در نتیجه ارتباط سنی مشخصی برای آن پیشنهاد نشده است.

به منظور تعیین سن این سازند و نیز سازند فراقوون ۸۰ نمونه رسوبی از این دو واحد سنگی انتخاب و در آزمایشگاه پالینولوژی اکتشاف وزارت نفت تعزیزی و به طور سیستماتیک مورد بررسی قرار گرفت. در این بررسی ۵۴ گونه پالینومرف (آکریتارش، کیتینوزوآ، اسپوروسکلوکودونت) شناسایی گردید که بر مبنای ظهور و از بین رفتن آنها به شش بیوزون از پایین به بالا به شرح زیر منظم شده است (شکل ۲).

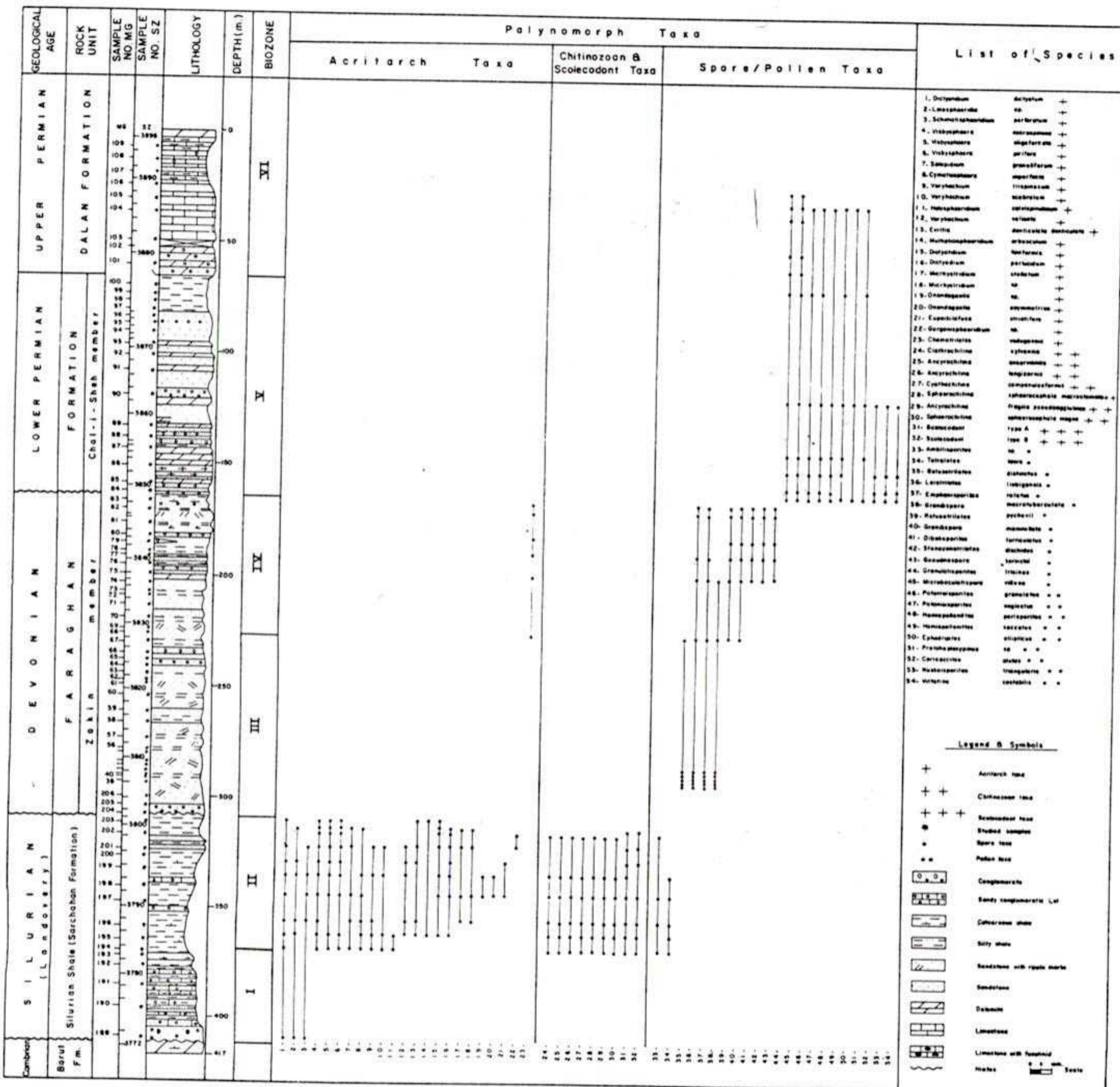
بیوزون: این بیوزون در ستبرای ۴۲ متر از قاعده سازند سرچاهان ادامه دارد که با ظهور گونه‌های آکریتارش *Dictyotidium dictyotum, Leiosphaeridia sp.*

Schimatosphaera perforatum

مشخص می‌شود

Fig 2 Distribution of selected palynomorph taxa through palaeozoic sequence (Barut/Sarchahan/Faraghan/Dalan Formations) of Kuh-e-Gohkum / Zagros Basin, Iran

M. Ghavidel-Syooki

Plate I

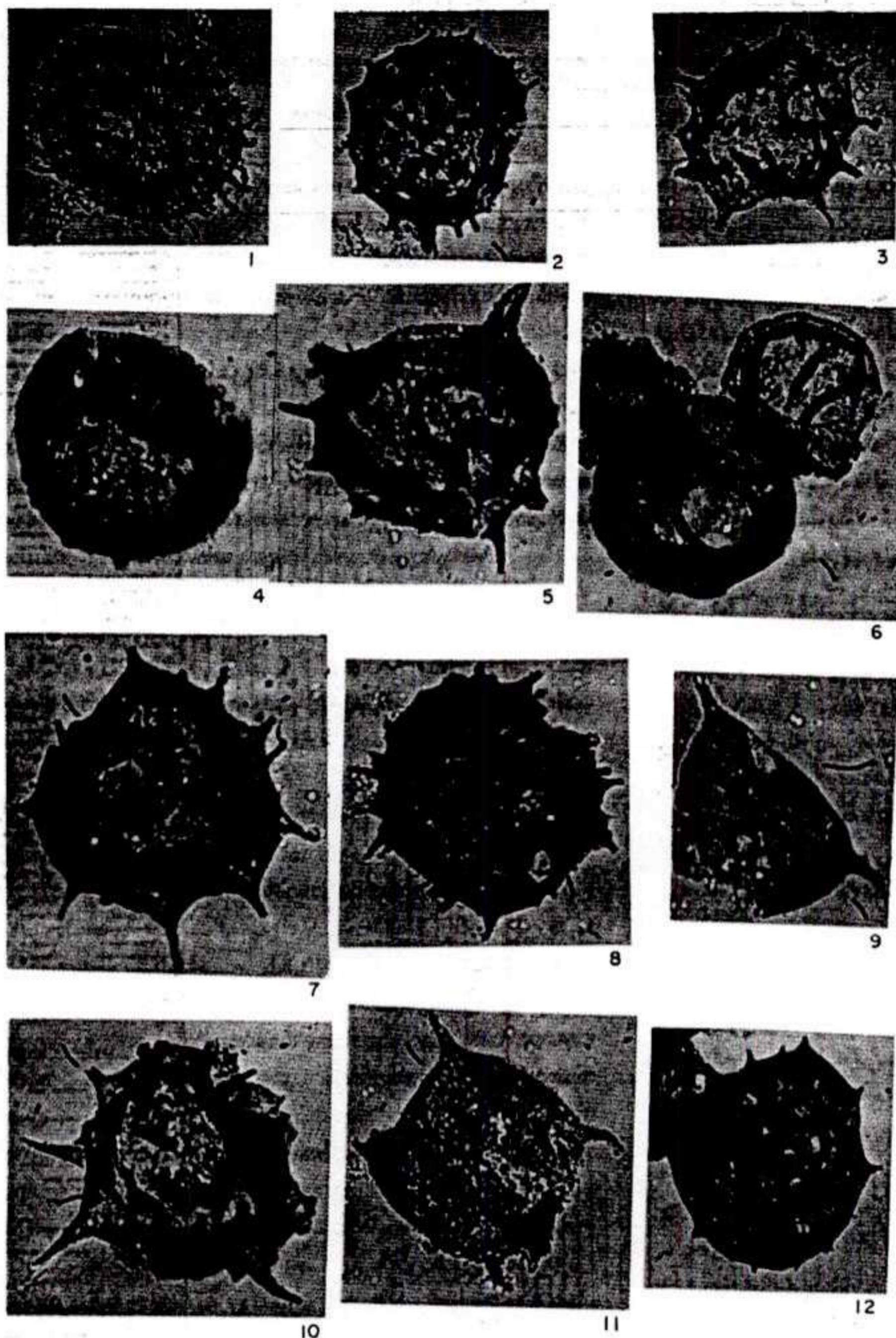

Fig. 1. *Gorgonisphaeridium* sp.

Figs. 2-3. *Salopidium granuliferum* Doring, 1981.

Fig. 4. *Gorgonisphaeridium* sp.

Fig. 5. *Microhystridium stellatum* Deflandre, 1945.

Fig. 6. *Schimatosphaeridium perforatum*, Staplin, Jansonius & Pooock, 1985.

Plate 1

(magnification, X 1200)

Fig. 7. *Microhystridium stellatum* Deflandre, 1945.

Fig. 8. *Acanthodiacrodium* sp.

Fig. 9. *Veryhachium trispinosum* (Eisenack) Deunff, 1954.

Fig. 10. *Microhystridium stellatum* Deflandre, 1945.

Fig. 11. *Veryhachium valiente* Cramer, 1964.

Fig. 12. *Salopidium granuliferum* Doring, 1981.

M. Ghavidel-Syooki

Plate 2

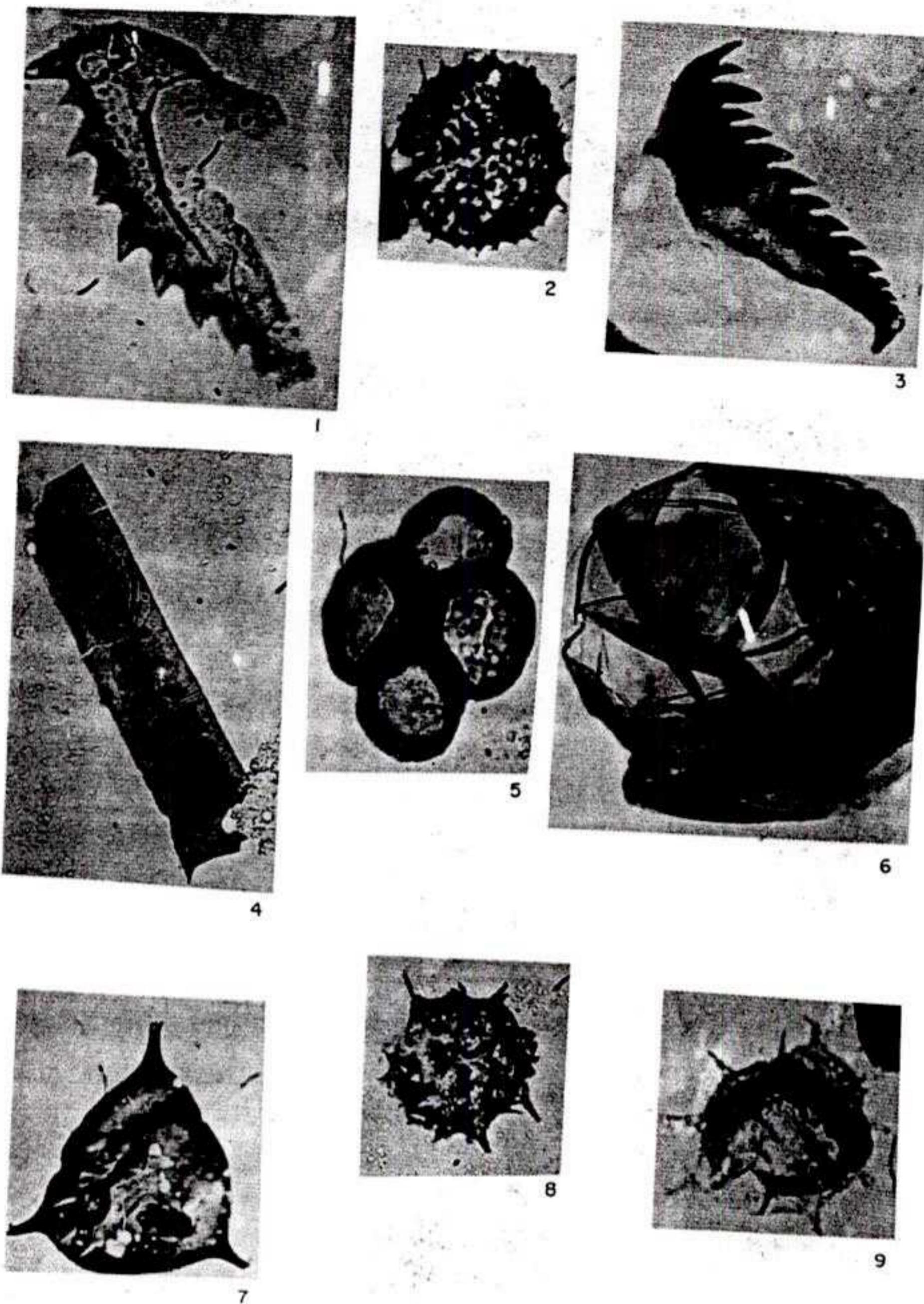

Plate 2

(magnification, X 1200)

Fig. 1. Scolecodont type A.

Fig. 2. Salopidium granuliferum Dornung, 1981.

Fig. 3. Scolecodont type B.

Fig. 4. Sphaerochitina longicollis Taugourdeau & de Jekhowsky, 1960 (Showing prosome structure).

Fig. 5. Tetraletes spore.

✓ Fig. 6. Leiosphaeridia sp.

✓ Fig. 7. Veryhachium trispinosum (Eisenack) Deunff, 1954.

✓ Fig. 8. Acanthodiacyrillum sp.

✓ Fig. 9. Micrhystridium stellatum Deflandre, 1945.

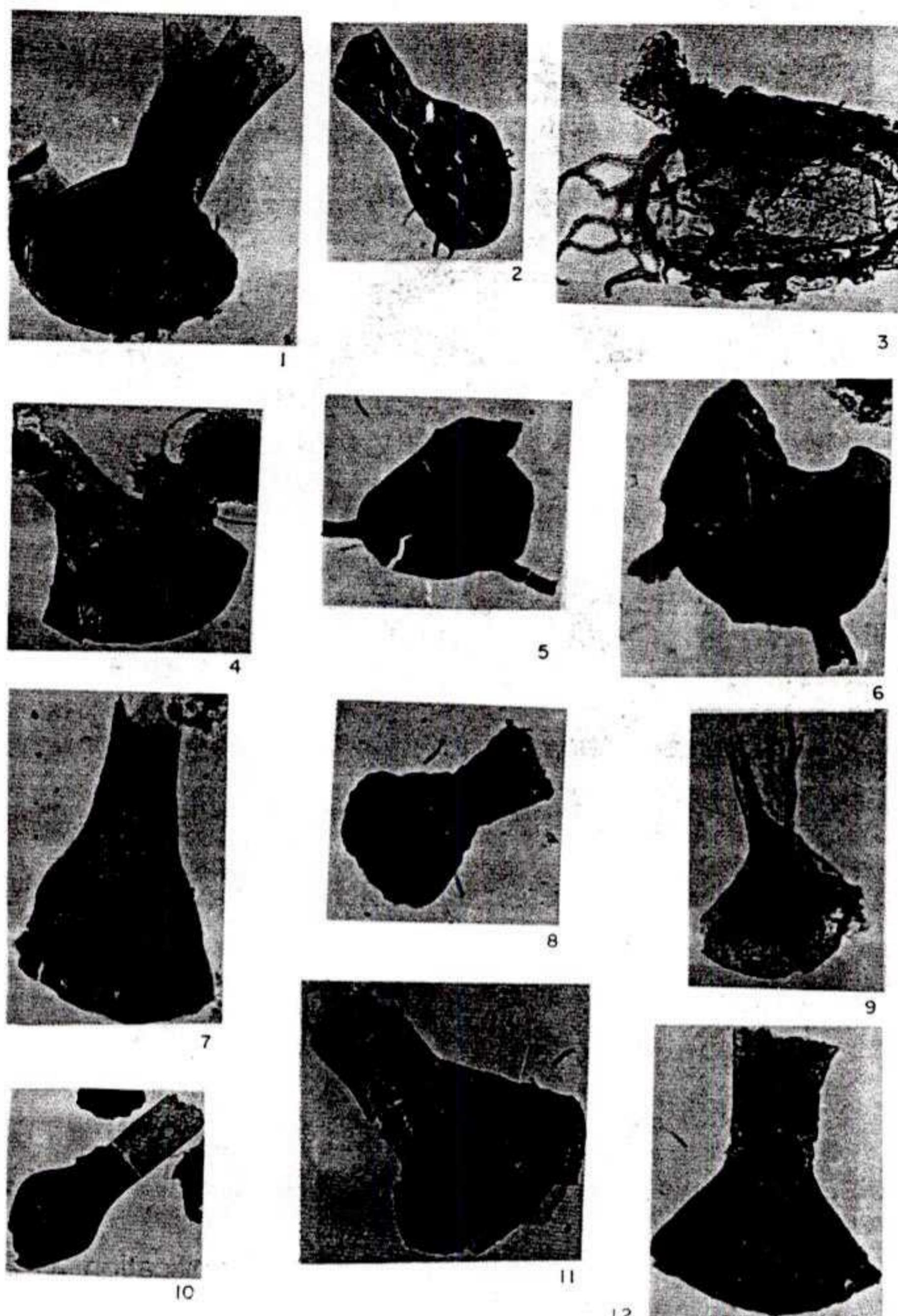

Plate 3

(magnification X 1200)

✓ Fig. 1. *Clathrochitina sylvanica* Jenkins, 1970.

✓ Fig. 2. *Ancyrochitina ansarviensis* Laufed, 1974.

✓ Fig. 3. *Clathrochitina sylvanica* Jenkins, 1970.

✓ Fig. 4. *Clathrochitina sylvanica* Jenkins, 1970.

Fig. 5. *Ancyrochitina fragilis pseudoagglutinas* Taugourdeau, 1963.

✓ Fig. 6. *Ancyrochitina longicornis* Taugourdeau & de Jekhowsky, 1960.

✓ Fig. 7. *Cyathochitina companulaeformis*, Eisenack, 1931.

✓ Fig. 8. *Sphaerochitina sphaerocephala macrostomata* Beju and Danet, 1962.

✓ Fig. 9. *Cyathochitina companulaeformis* Eisenack, 1931.

Fig. 10. *Sphaerochitina sphaerocephala magna* Taugourdeau & de Jekhowsky, 1960.

✓ Figs. 11-12. *Cyathochitina companulaeformis* Eisenack, 1931.

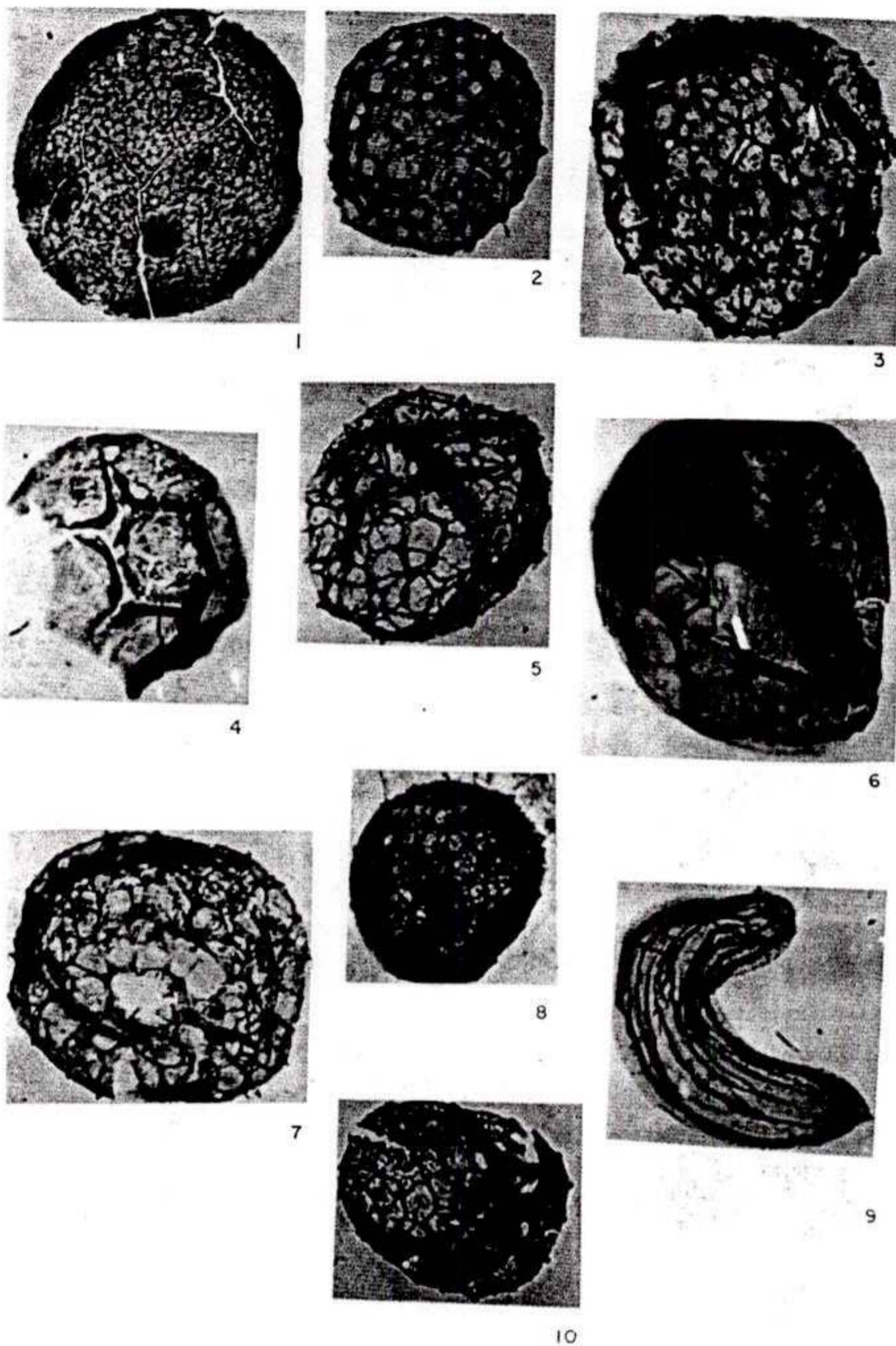

Plate 4

(magnification X 1200)

✓ Fig. 1. *Dictyotidium faviformis* Schultz, 1967.

✓ Figs. 2-3. *Dictyotidium perlucidum* Le Herisse, 1989.

✓ Fig. 4. *Cymatiosphaera imperfecta* Le' Herisse, 1989.

✓ Fig. 5. *Dictyodidium perlucidum* Le Herisse 1989.

✓ Fig. 6. *Dictyotidium dictyotum* Eisenack, 1955.

✓ Figs. 7-8. *Dictyotidium perlucidum* Le Herisse, 1989.

✓ Fig. 9. *Eupoikilofusa striatifera* Cramer & Diez, 1972.

✓ Fig. 10. *Dictyotidium perlucidum* Le Herisse, 1989.

M. Ghavidel-Syooki

Plate 5

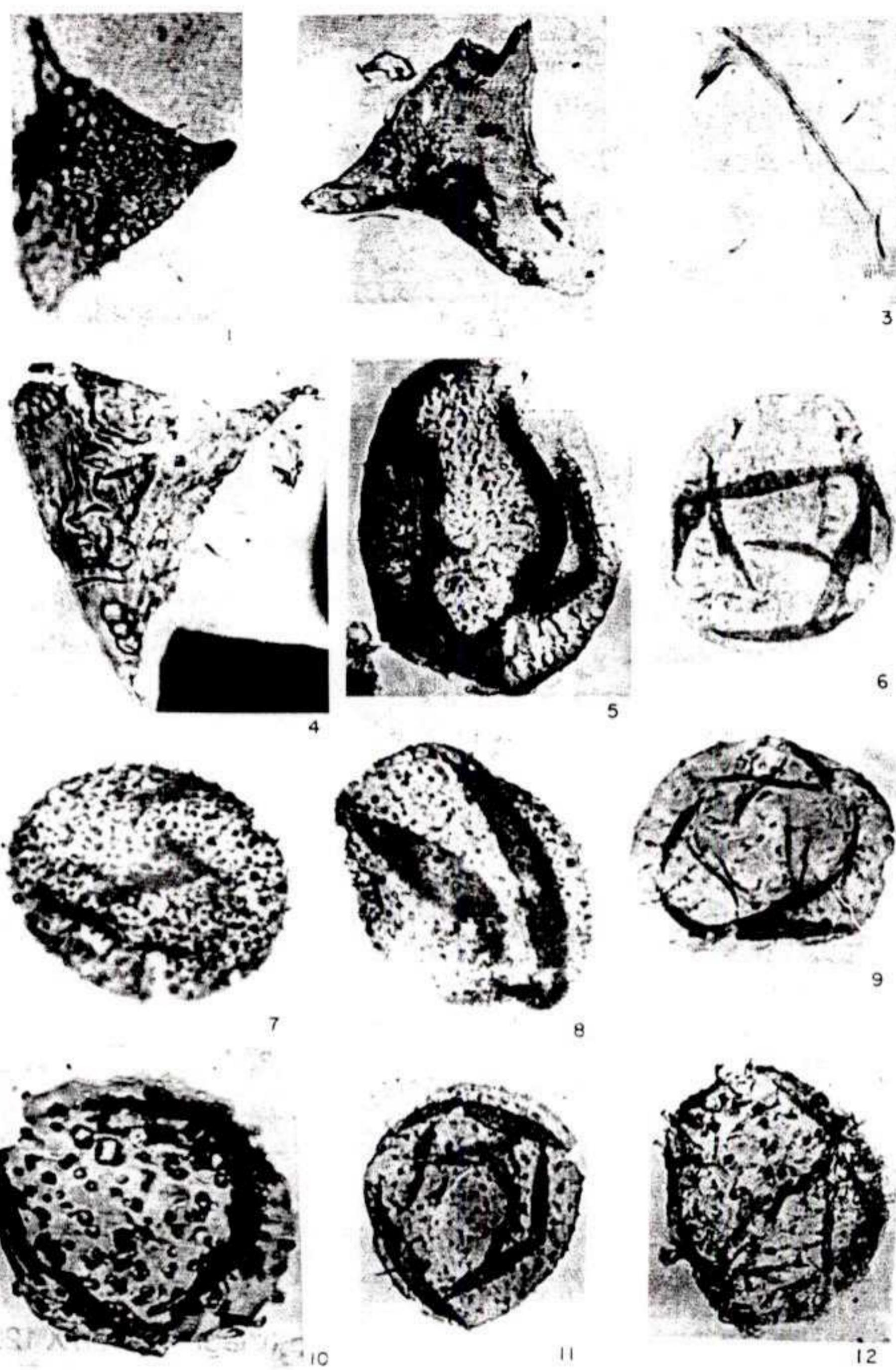

Plate 5

(magnification, X 1200)

✓ Fig. 1. Onondagaella sp.

✓ Fig. 2. Onondagaella asymmetrica (Deunff) Cramer, 1966.

✓ Fig. 3. Eupoikilofusa striatifera Cramer & Diez, 1972.

Fig. 4. Veryhachium scabratum Cramer, 1964.

✓ Fig. 5. Visbysphaera oligofurcata (Eisenack) Doring, 1981.

✓ Fig. 6. Visbysphaera microspinosa (Eisenack) Lister, 1970.

✓ Figs. 7-8. Helospaeridium clavispinulosum Lister, 1970.

✓ Figs. 9 & 11. Visbysphaera microspinosa (Eisenack) Lister, 1970.

✓ Figs. 10 & 12. Visbysphaera pirifera (Eisenack) Lister, 1970.

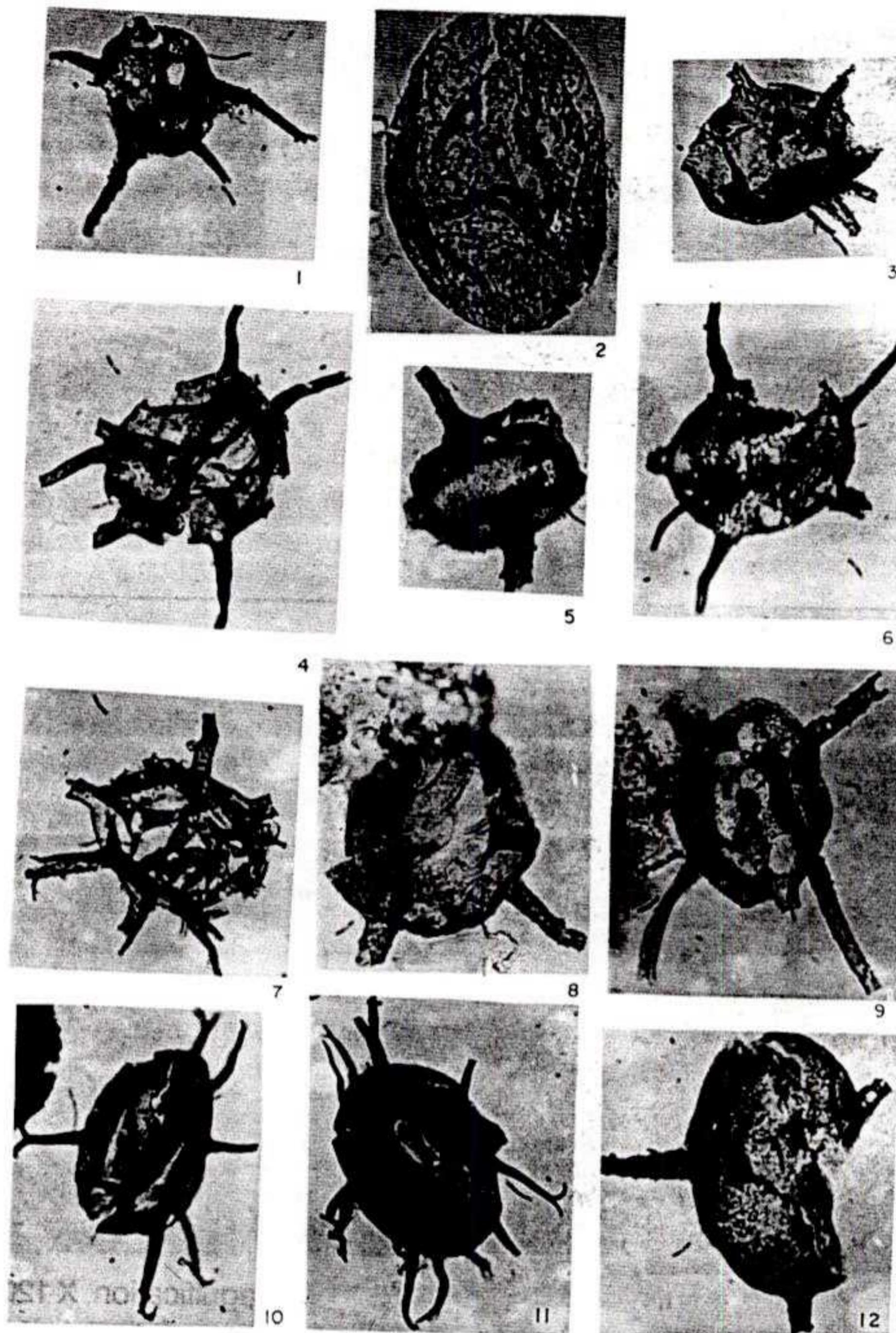

Plate 6

(magnification, X 1200)

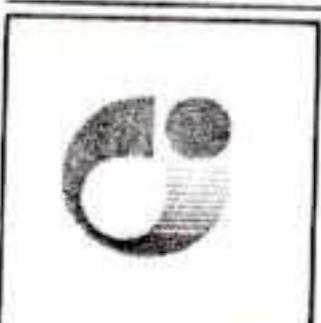
Fig. 1. *Evittia denticulata denticulata* (Cramer) Le Herisse, 1989.

Fig. 2. *Visbysphaera microspinosa* (Eisenack) Lister, 1970.

Figs. 3-9. *Evittia denticulata denticulata* (Cramer) Le Herisse, 1989.

Figs. 10-11. *Multiplicisphaeridium arbusculum* Doring, 1981.

Fig. 12. *Evittia denticulata denticulata* (Cramer) Le Herisse, 1989.

M. Ghavidel - Syooki

Plate 7

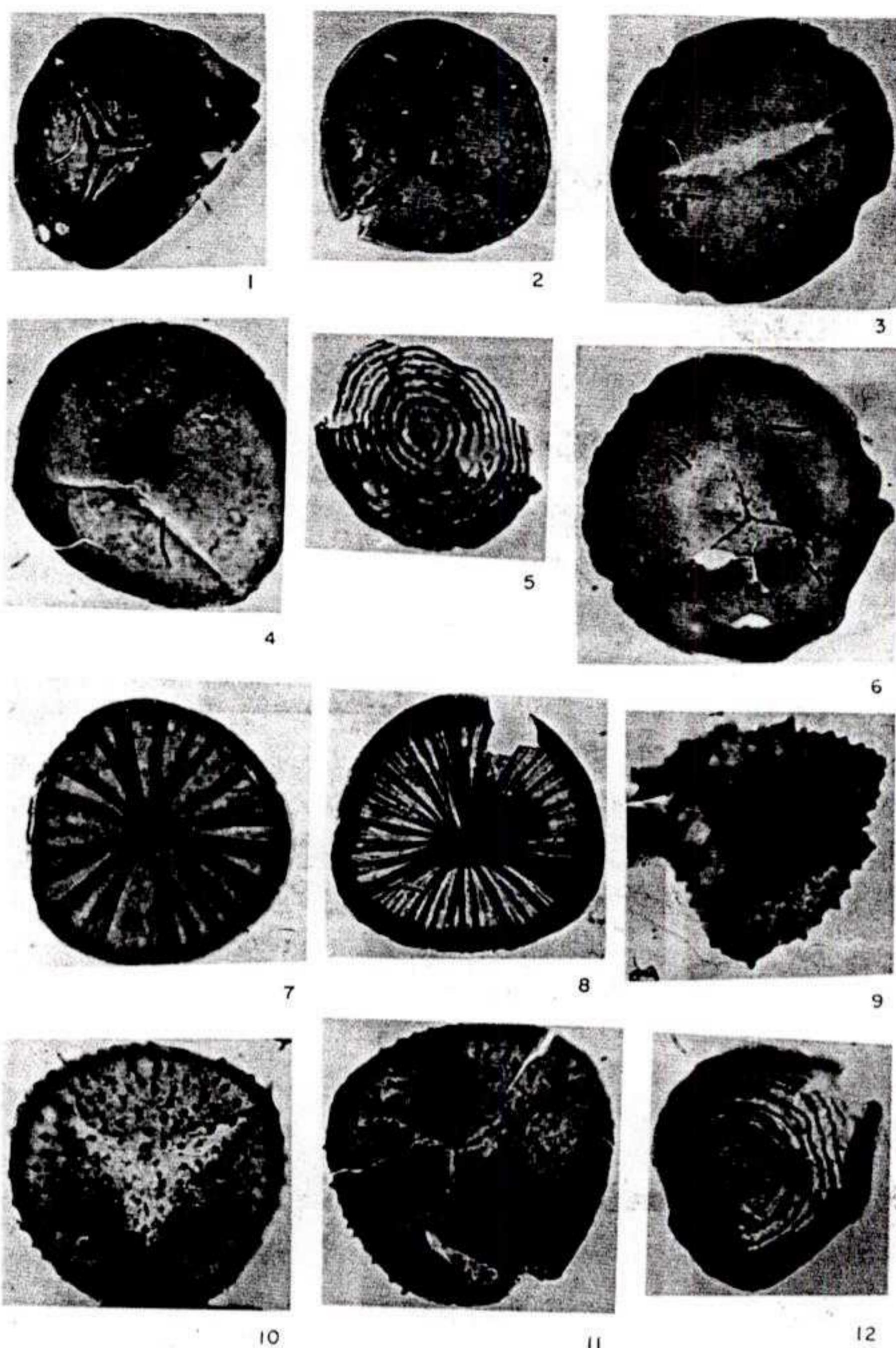

Plate 7

(magnification, X 1200)

Fig. 1. *Stenozonotriletes dischides* Balme, 1988.

Fig. 6. *Retusotriletes distinctus* Richardson, 1955.

Fig. 2. *Leiotriletes liebigensis* Hodgson, 1986.

Figs. 7-8. *Emphanisporites rotatus* Mc Gregor, 1961.

Fig. 3. *Gneudnaspora kernickii*, Balme, 1988.

Fig. 9. *Grandispora macrotuberculata* (Arkhanglyeskaya) Mc Gregor, 1973.

Fig. 4. *Retusotriletes pychovii* Naumova, 1953.

Figs. 10-11. *Dibolisporites turruculatus* Balme, 1988.

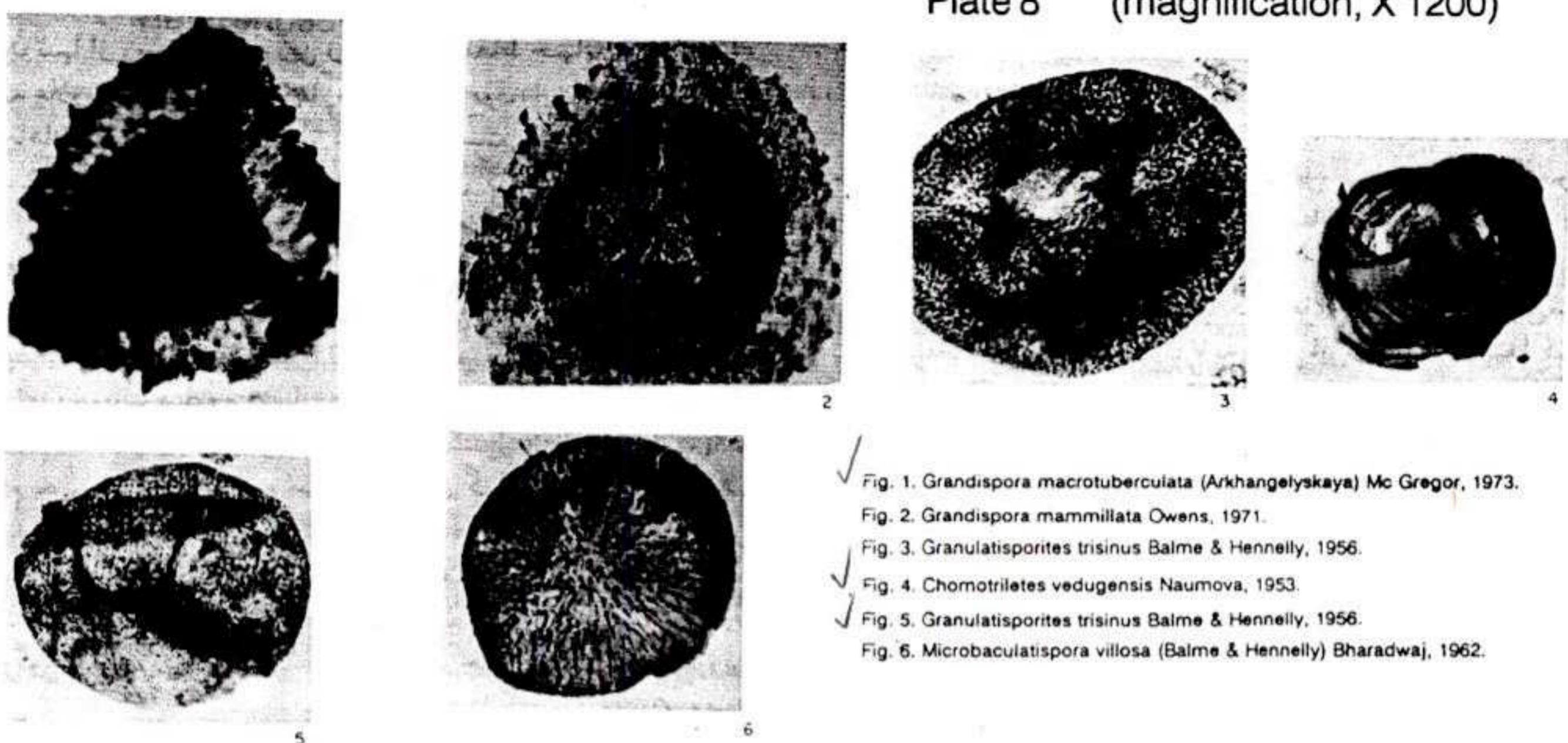
Fig. 5. *Chomotriletes vedugensis* Naumova, 1953.

Fig. 12. *Chomotriletes edugensis* Naumova, 1953.

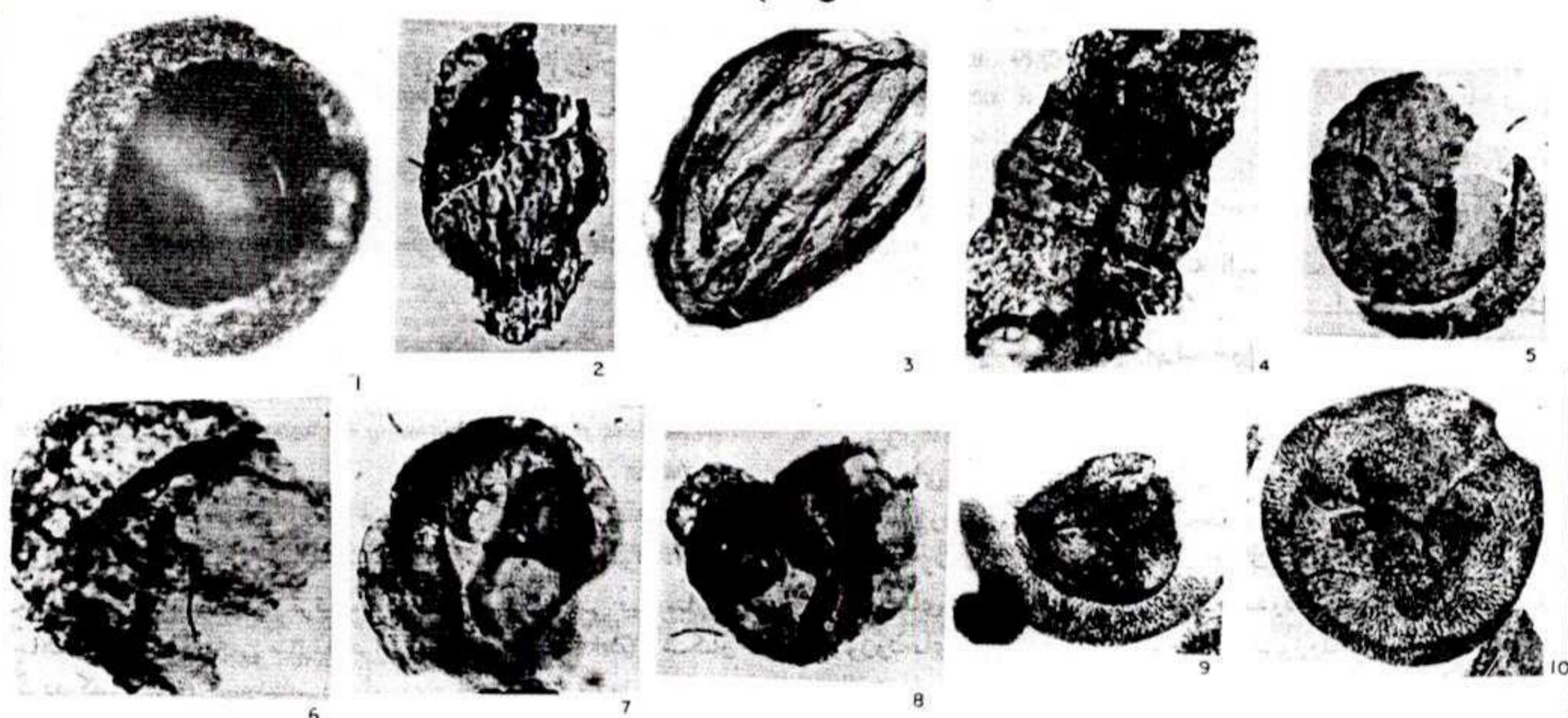
M. Ghavidel - Syooki

Plate 8 (magnification, X 1200)

- ✓ Fig. 1. *Grandispora macrotuberculata* (Arkhangelyskaya) Mc Gregor, 1973.
- Fig. 2. *Grandispora mammillata* Owens, 1971.
- ✓ Fig. 3. *Granulatisporites trisinus* Balme & Hennelly, 1956.
- ✓ Fig. 4. *Chomotriletes vedugensis* Naumova, 1953.
- ✓ Fig. 5. *Granulatisporites trisinus* Balme & Hennelly, 1956.
- Fig. 6. *Microbaculatispora villosa* (Balme & Hennelly) Bharadwaj, 1962.

Plate 9 (magnification, X 1200)

- ✓ Fig. 1. *Potonieisporites granulatus* Bose & Kar, 1966.
- Fig. 2. *Hamiapollenites perisporites* (Jizba) Tschudy & Kosanke, 1966.
- Fig. 3. *Ephedripites ellipticus* Kar, 1967.
- Fig. 4. *Hamiapollenites saccatus* Wilson, 1962.
- Fig. 5. *Potonieisporites neglectus* Potonie & Lele, 1965.
- Fig. 6. *Protohaploxylinus* sp.
- Figs. 7-8. *Coccisaccites alutus* Venkatachala & Kar, 1966.
- Fig. 9. *Nuskiosporites triangularis* Potonie & Lele, 1959.
- Fig. 10. *Microbaculatispora villosa* (Balme & Hennelly) Bharadwaj, 1962.
- Fig. 11. *Vittatina* sp.
- Fig. 12. *Vittatina costabilis* (Wilson) Tschudy & Kosanke, 1966.

Hamiapollenites saccatus, Corisaccites alutas Hamiapollenites perisporites, Ephedripites ellipticus, Vittatina costabilis, Potonieisporites neglectus, Potonieisporites granulatus, Nuskoisporites triangularis, Protohaploxylinus sp.

مشخص می شود گونه های میکروفیل گیاهی فوق تا کنون از رسوبات پرمین زیرین استرالیا، لیبی، عربستان سعودی، مراکش و سایر نقاط جهان گزارش شده است.

بیوزون VI: در این بیوزون گونه یا گونه های خاصی ظاهر نمی شود و تنها گونه های مربوط به بیوزون 7 به داخل این بیوزون راه پیدا کرده و تا انتهای سازند فراقون و حتی قاعده سازند دالان ادامه پیدا می کنند بنابراین بر مبنای ارزش چینه شناسی میکروفیل های گیاهی، بیوزون های 7، VI، VII زمان پرمین زیرین برای بخش فوقانی سازند فراقون (Chal-i-Shah Member) پیشنهاد می شود

بدین ترتیب یک نبود چینه شناسی در داخل سازند فراقون، بین بخش زکین و بخش چالی شه آشکار می گردد که این نبود چینه شناسی بخشی از دونین فوقانی (فامنین) و تمام کربونیفر را در بر گرفته و احتمالاً با فاز کوه زایی هرسی نین مطابقت دارد

Dactylofusa maranhensis و کنون تنها از رسوبات سیلورین زیرین سایر نقاط جهان گزارش شده است. علاوه بر گونه های آکریتارش شاخص فوق، این ستبر از سازند سرچاهان در کوه فراقون دارای گرایپتولیت است که به وسیله شرکت نفت B.P. مورد مطالعه قرار گرفته و گونه های گرایپتولیت

Monograptus intermedius, Climacograptus scalaris

و *Monograptus socialis* از آن شناسایی و گزارش شده است (Kheradpir and Nicol, 1973). بر مبنای ارزش چینه شناسی گونه های گرایپتولیت فوق شرکت نفت B.P. زمان سیلورین زیرین (Llandoverian) در کوه فراقون پیشنهاد را برای رسوبات سیلورین (سازند سرچاهان) در کوه فراقون کشور عربستان سعودی که گردد است. همچنین از رسوبات سیلورین کشور عربستان سعودی که به نام بخش Qusaiba موسوم است گونه های گرایپتولیت و پالینومرف سازند سرچاهان شناسایی و معرفی گردیده است که بر مبنای ارزش چینه شناسی آنها، سیلورین زیرین برای بخش Qusaiba پیشنهاد شده است که معادل سازند سرچاهان در ایران می باشد بنابراین بدون هیچ گونه ابهامی برای سازند سرچاهان در حوضه زاگرس سیلورین زیرین (Llandoverian) پیشنهاد می شود. از آن جا که شیل های تیره بین رسوبات ماسه سنگی کنگلومرادار و لا یه های شیل بخش میانی و بالایی سازند سرچاهان دارای میکروفیل های دریایی فراوان از جمله گونه های آکریتارش و کیتینوزوآ بوده و نیز ماکروفیل های جانوری مانند گرایپتولیت و برآکریوپود همراه آنها وجود دارد، می توان نتیجه گرفت که سازند سرچاهان در محیط دریایی کم زرف تشکیل شده است.

بیوزون های III، IV: این بیوزون ها در بخش زیرین سازند فراقون (Zakeen Member) ظاهر و از بین می روند که با ظهر و از بین رفتن گونه های پالینومرف زیر از جمله

Retusotriletes psychovii, Retusotriletes distinctus, Emphanisporites rotatus, Leiotriletes liebigensis, Grandispora macrotuberculata, Dibolisporites turriculatus, Gneudaspora kernickii, Grandispora mammillata, Chomotriletes vedugensis, Stenozonotriletes dischides,

مشخص می شوند بر مبنای ارزش چینه شناسی پالینومرف های فوق زمان ژیوین - فراسنین برای این بخش از سازند فراقون در کوه گهگم پیشنهاد می شود بدین ترتیب یک نبود چینه شناسی بین سازند سرچاهان و بخش زیرین سازند فراقون (Zakeen Member) آشکار می گردد که این نبود چینه شناسی سیلورین میانی بالایی و دونین زیرین و حتی بخشی از دونین میانی را در بر می گیرد. از طرف دیگر در قاعده سازند سرچاهان نبود چینه شناسی دیگری آشکار می شود که این نبود کامبرین بالایی و تمام دوره اردوبین را در بر می گیرد. وجود این دو نبود چینه شناسی به ترتیب در قاعده و راس سازند سرچاهان احتمالاً به حرکات کوه زایی کالدونین ارتباط دارد

بیوزون 7: این بیوزون در قاعده بخش فوقانی سازند فراقون (Chal-i-Shah member) ظاهر می شود که با ظهر و گونه های پالینومرف از جمله

نتیجه گیری

در این مطالعه جمعاً ۴۵ گونه پالینومرف از سازند های سرچاهان و فراقون شناسایی گردید که انتشار چینه شناسی آنها در شکل ۲ آمده است. گونه های پالینومرف شناخته شده از این سازند در ۶ بیوزون محلی از پایین به بالا تنظیم شده است که تصاویر میکروسکوپی آنها در صفحات مصور ۱ تا ۹ آمده است. از بیوزون های معرفی شده، بیوزون های ۱ تا ۶ در سازند سرچاهان ظاهر و از بین می روند که بر اساس گونه های پالینومرف شاخص این دو بیوزون، زمان سیلورین زیرین برای این سازند پیشنهاد می شود بیوزون های III تا VI به سازند فراقون محدود می شود که از میان آنها بیوزون های III تا VII در بخش زکین و بیوزون های ۷ و ۸ در بخش چالیشه این سازند قرار دارد بر مبنای اطلاعات بیو استراتیگرافی به دست آمده از این مطالعه، سه نبود چینه شناسی در سکانس رسوبی پالنزوئیک کوه گهگم آشکار می شود که این نبودهای چینه شناسی به ترتیب در قاعده و بالای سازند سرچاهان و بین بخش های زکین و چالیشه از سازند فراقون قرار می گیرد. بدین ترتیب می توان پیشنهاد کرد که نبودهای چینه شناسی بالا و پایین سازند سرچاهان به فاز کوه زایی کالدونین و نبود چینه شناسی بین بخش های زکین و چالیشه به فاز کوه زایی هرسی نین مربوط بوده است.

References

- Allen, K. C., 1965. Lower and Middle Devonian spores of northern and central Vestspitsbergen. *Palaeontology*, 8 (pt.4): 687- 748.
- Balme, B. E., 1962. Upper Devonian (Frasnian) spores from the Carnarvon Basin Western Australia. *Palaeobotanist*, 9: 1-11.
- Balme, B. E., 1988. Miospores from Late Devonian (Early Frasnian) strata, Carnarvon Basin, Western Australia. *Palaeontographica*, Abt. B, 209 (4-6): 109- 191.
- Boumendjel, K., Loboziak, S., Paris, F., Steemans Ph. and Strel, M., 1988. Biostratigraphie des miospores et des chitinozoaires du Silurian supérieur et du Devonien dans le Bassin d' Illizi (Sahara Algérie). *Geobios*, no. 21 (3): 329- 357.
- Cramer, F. H., 1969. Distribution of selected Silurian acritarchs. *Rev. Esp. J. micropalaeont.*, Num. extra. 203 p.
- Cramer, F. H. and Diez, M. C. R. C, 1972. North American Silurian palynofacies and their spatial arrangement acritarchs. *Palaeontographica*, Abt. B., 138 (5-6) : 107- 185.
- Dorning, K. J., 1981. Silurian acritarchs from the type Wenlock and Ludlow of Shropshire, England. *Rev. Palaeobot. Palynol.* 34 (2) : 175- 203.
- Ghavidel- syooki, M., 1987. Palynological study and age relationships of Faraghan Formation in Kuh-e- Gahkum and its correlation with Kuh-e- Faraghan. *J. Sc. Tehran. University*, 15 (1/2) : 11- 28.
- Ghavidel- syooki, M., 1988. Palynostratigraphy and palaeoecology of the Faraghan Formation, at Kuh-e- Faraghan, southeastern Iran. Ph. D. dissertation, Michigan State University, 275 p.
- Hoffmeister, W. S. 1959. Lower Silurian plant spores from Libya. *Micropaleontology*, 5 (3): 331- 334.
- Johnson, N. G., 1985. Early Silurian palynomorphs from the Tuscarora Formation in central Pennsylvania and their paleobotanical and geological significance. *Rev. Palaeobot. Palynol.*, 45 (3/4): 307- 360.
- Laufeld, S., 1974. Silurian chitinozoa from Gotland, Suede. Fossils and strata, Oslo: 5: 130 p.
- Le Herisse, A., 1989. Acritarchs et Kystes d' algues prasinophycees du Silurien de Gotland Suede. *Palaeontographica Italica*, 76: 57- 302.
- McClure, H. A., 1988. Chitinoan and acritarch assemblages, stratigraphy and biostratigraphy of the Early Palaeozoic of northwest Arabia. *Rev. Palaeobot. Palynol.*, 56 (1/2): 41- 60.
- Playford, G. and Dring, R. S., 1981. Late Devonian acritarchs from the Carnarvon Basin, Western Australia. *Palaeontological Association London*, special papers in palaeontology, No. 27.
- Richardson, J. B. and Ioannides, N., 1973. Silurian palynomorphs from Tanezzuft and Acacus Formations, Tripolitania, North Africa. *Micropaleontology*, 19 (3): 257- 307.
- Smelror, M., 1987. Early Silurian acritarchs and prasinophycean algae from the Ringerike district, Oslo Region (Norway). *Rev. Palaeobot. Palynol.*, 52 (2/3): 137- 159.
- Turnua, E., 1986. Lower to Middle Devonian spores from the vicinity of Pioki (central Poland). *Rev. Palaeobot. Palynol.*, 46 (3/4): 311- 354.
- Wicander, R., 1986. Lower Devonian (Gedinnian) acritarchs from the Haragan Formation, U. S. A. *Rev. Palaeobot. Palynol.*, 47 (3/4): 327- 365.
- Wicander, R. and Wood, G., 1981. Systematics and biostratigraphy of the organic-walled microphytoplankton from the Middle Devonian (Givetian) Silica Formation, Ohio, U. S. A. A. SP. contribution series no. 8. 1- 137.
- Wicander, R. and Palyford, G., 1985. Acritarchs and spores from the Upper Devonian Lime Creek Formation, Iowa, U. S. A. *J. micropaleontology*, 31 (2): 97- 138.

* تهران- اکتشاف وزارت نفت، صندوق پستی ۱۰۶۵

* Exploration Division of National Iranian Oil Company, P. O. Box, 1065. Tehran/Iran.

